



Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

7. rujna 2023.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) 1215/2012 – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Posebne nadležnosti – Članak 8. stavak 1. – Više tuženika – Zahtjevi tako usko povezani da ih je brže za saslušati i o njima odlučiti zajedno – Osnovni tuženik – Žig Europske unije – Uredba (EU) 2017/1001 – Članci 122. i 125. – Tužba zbog povrede žiga Europske unije usmjerena protiv više tuženika s domicilom u različitim državama članicama – Nadležnost suda prema domicilu direktora tuženog društva – Nadležnost suda pred kojim se vodi postupak u odnosu na sutuženike s domicilom izvan države članice u kojoj se vodi postupak – Pojam ‚toliko bliska veza‘ – Ugovor o isključivoj distribuciji između dobavljača i njegova klijenta”

U predmetu C-832/21,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Visoki zemaljski sud u Düsseldorfu, Njemačka), odlukom od 16. prosinca 2021., koju je Sud zaprimio 27. prosinca 2021., u postupku

Beverage City & Lifestyle GmbH,

MJ,

Beverage City Polska Sp. z o.o.,

FE

protiv

Advance Magazine Publishers Inc.,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: E. Regan, predsjednik vijeća, D. Gratsias, M. Ilešič (izvjestitelj), I. Jarukaitis i Z. Csehi, suci,

nezavisni odvjetnik: J. Richard de la Tour,

tajnik: M. Krausenböck, administratorica,

* Jezik postupka: njemački

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 12. siječnja 2023.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Beverage City & Lifestyle GmbH i osobu MJ, M. C. Greisner, *Rechtsanwalt*,
- za Beverage City Polska Sp. z o.o. i osobu FE, M. Gil i M. Irmiński, *adwokaci*, i M. Oleksyn, *radca prawny*,
- za Advance Magazine Publishers, Inc., V. Ahmann, T. Raab i C. Tenkhoff, *Rechtsanwälte*,
- za poljsku vladu, B. Majczyna i S. Żyrek, u svojstvu agenata,
- za portugalsku vladu, P. Barros da Costa i S. Duarte Afonso, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, P. Němečková, S. Noë, i C. Vollrath, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 23. ožujka 2023.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 8. točke 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. te SL 2016., L 202, str. 57.).
- 2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između društva Beverage City & Lifestyle GmbH, osobe MJ, društva Beverage City Polska sp. z o.o. i osobe FE, s jedne strane, protiv društva Advance Magazine Publishers Inc., s druge strane, povodom tužbe zbog povrede žiga Europske unije koju je podnijelo potonje društvo.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba br. 1215/2012

3 U uvodnim izjavama 15., 16. i 21. Uredbe br. 1215/2012 navodi se:

„(15) Pravila o nadležnosti trebala bi biti što je moguće više predvidiva i zasnovana na načelu da se nadležnost općenito temelji na domicilu tuženika. Nadležnost bi uvijek trebala postojati na temelju toga, osim u nekim točno određenim slučajevima u kojima glavni predmet spora ili autonomija stranaka [zahtijevaju primjenu drukčije poveznice]. Samostalno se mora utvrditi domicil pravne osobe, kako bi se zajednička pravila učinila transparentnijima i izbjegli sukobi nadležnosti.

(16) Pored domicila tuženika, trebale bi postojati alternativne osnove nadležnosti temeljene na uskoj povezanosti između suda i tužbe ili [radi] olakšavanja pravilnog sudovanja. Postojanje uske povezanosti trebalo bi osigurati pravnu sigurnost i spriječiti mogućnost da tuženik bude tužen pred sudom države članice [koji nije mogao razumno predvidjeti]. [To je važno] posebno u slučajevima u vezi izvanugovornih obveza koje nastaju iz povrede privatnosti i [prava osobnosti], uključujući klevetu.

[...]

(21) U interesu usklađenog sudovanja, potrebno je smanjiti mogućnost sličnih postupaka i osigurati da se ne donose proturječne odluke u različitim državama članicama. Trebao bi postojati jasan i učinkovit mehanizam rješavanja slučajeva litispendencije i povezanih tužbi, te za sprječavanje problema koji proizlaze iz nacionalnih različitosti u vezi određivanja trenutka za koji se smatra da je postupak započeo. U smislu ove Uredbe, taj trenutak bi se trebao utvrditi autonomno.”

4 U skladu s člankom 4. stavkom 1. te uredbe:

„Podložno ovoj Uredbi, osobe s domicilom u državi članici, bez obzira na njihovo državljanstvo, tuže se pred sudovima te države članice.”

5 Članak 8. navedene uredbe predviđa:

„Osoba koja ima domicil u državi članici, može također biti tužena:

1. ako je ona jedan od više tuženika, pred sudom mjesta u kojem jedan od njih ima domicil, ako su tužbeni zahtjevi međusobno tako usko povezani da ih je brže za saslušati i o njima odlučiti zajedno, kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje bi nastale u odvojenim postupcima.

[...]”

Uredba (EU) 2017/1001

- 6 Članak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.), naslovljen „Žig Europske unije”, u stavku 2. određuje:

„Žig [Europske unije] ima jedinstveni karakter. Ima jednak učinak u cijeloj [Europskoj u]niji: ne smije se registrirati, ne smije se prenositi ili ne smije ga se odreći, ne smije biti predmetom odluke kojom se opozivaju prava nositelja žiga ili odluke kojom se žig proglašava ništavim i njegova se uporaba ne smije zabraniti, osim u odnosu na cijelu Uniju. To se načelo primjenjuje, osim ako je drukčije određeno u ovoj Uredbi.”

- 7 Članak 9. te uredbe naslovljen „Prava koja proizlaze iz žiga [Europske unije]” propisuje:

„1. Registracija žiga [Europske unije] nositelju žiga daje isključiva prava koja proizlaze iz njega.

2. Ne dovodeći u pitanje prava nositelja stečena prije datuma podnošenja prijave ili datuma prvenstva žiga [Europske unije], nositelj tog žiga [Europske unije] ovlašten je spriječiti sve treće strane koje nemaju njegovu suglasnost da rabe u trgovačkom prometu, u vezi s proizvodima ili uslugama, bilo koji znak ako je:

- (a) znak istovjetan žigu [Europske unije] te se rabi u vezi s proizvodima ili uslugama koji su istovjetni proizvodima ili uslugama za koje je žig [Europske unije] registriran;
- (b) znak istovjetan ili sličan žigu [Europske unije] te se rabi u vezi s proizvodima i uslugama koji su istovjetni ili slični proizvodima ili uslugama za koje je žig [Europske unije] registriran, ako postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu; vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u vezu tog znaka i žiga;
- (c) znak istovjetan ili sličan žigu [Europske unije], neovisno o tome jesu li proizvodi ili usluge za koje se žig rabi istovjetni, slični, ili nisu slični, onima za koje je registriran žig [Europske unije] te ako taj žig ima ugled u Uniji i ako uporaba tog znaka bez opravdanog razloga nepošteno iskorištava razlikovni karakter ili ugled žiga [Europske unije] ili im šteti.

[...]

4. Ne dovodeći u pitanje prava nositelja stečena prije datuma podnošenja prijave ili datuma prvenstva žiga [Europske unije], nositelj tog žiga [Europske unije] također ima pravo onemogućiti trećim stranama da u trgovačkom prometu u državu članicu u kojoj je žig registriran unose proizvode koji na tom području nisu pušteni u slobodan promet, ako ti proizvodi, uključujući pakiranje, dolaze iz trećih zemalja i bez odobrenja nose žig koji je istovjetan žigu [Europske unije] registriranom za te proizvode ili koji se po svojim bitnim obilježjima ne može razlikovati od tog žiga.

Pravo nositelja žiga [Europske unije] u skladu s prvim podstavkom prestaje važiti ako tijekom postupka za utvrđivanje počinjenja povrede žiga [Europske unije], pokrenutog u skladu s Uredbom (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća [od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL 2013., L 181, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 24., str. 214.)], deklarant ili držatelj proizvoda dokaže da nositelj žiga [Europske unije] nije ovlašten zabraniti stavljanje proizvoda na tržište u zemlji krajnjeg odredišta.”

8 Poglavlje X. Uredbe 2017/1001, naslovljeno „Nadležnosti i sudski postupci koji se odnose na žigove [Europske unije]”, sadržava članke 122. do 135.

9 Članak 122. te uredbe, naslovljen „Primjena pravila Unije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima”, u stavcima 1. i 2. propisuje:

„1. Ako ovom Uredbom nije drukčije određeno, pravila Unije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, primjenjuje se na postupke koji se odnose na žigove [Europske unije] i prijave žiga [Europske unije], kao i na postupke koji se odnose na istodobne i uzastopne tužbe na temelju žigova [Europske unije] i nacionalnih žigova.

2. U slučaju postupaka koji se odnose na tužbe i tužbene zahtjeve iz članka 124.:

(a) članak 4. i članak 6., točke 1., 2., 3. i 5. članak 7. i članak 35. Uredbe [br. 1215/2012] ne primjenjuju se;

(b) članci 25. i 26. Uredbe [br. 1215/2012] primjenjuju se podložno ograničenjima iz članka 125. stavka 4. ove Uredbe;

(c) odredbe poglavlja II. Uredbe [br. 1215/2012] koje se primjenjuju na osobe s domicilom u državi članici primjenjuju se i na osobe koje nemaju domicil ni u jednoj od država članica, ali u njima imaju poslovni nastan.”

10 Članak 124. Uredbe 2017/1001, naslovljen „Nadležnost za povrede i valjanost”, glasi:

„Sudovi za žig [Europske unije] imaju isključivu nadležnost:

(a) za postupke povodom tužbe zbog povrede i – ako su dopuštene nacionalnim zakonodavstvom – tužbe u odnosu na prijetnju povrede žigova [Europske unije];

[...]”.

11 Člankom 125. te uredbe, naslovljenim „Međunarodna nadležnost”, propisuje se:

„1. Podložno odredbama ove Uredbe kao i odredbama Uredbe [br. 1215/2012] koje se primjenjuju na temelju članka 122., postupci koji se odnose na tužbe i tužbene zahtjeve iz članka 124. pokreću se pred sudovima države članice u kojoj tuženik ima domicil ili, ako nema domicil ni u jednoj državi članici, u državi članici u kojoj ima poslovni nastan.

[...]

5. Postupci povodom tužbi i tužbenih zahtjeva iz članka 124., uz iznimku tužbi za utvrđivanje nepostojanja povrede žiga Europske unije, mogu se pokretati i pred sudovima države članice u kojoj je povreda počinjena ili u kojoj prijeti opasnost od povrede, ili u kojoj je poduzeta radnja iz članka 11. stavka 2.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 12 Društvo Advance Magazine Publishers, sa sjedištem u New Yorku (Sjedinjene Američke Države) nositelj je većeg broja žigova Europske unije koji sadržavaju verbalni element „Vogue” i za koje ističe da je riječ o poznatim žigovima.
- 13 Društvo Beverage City Polska društvo je osnovano u skladu s poljskim pravom, koje ima sjedište u Krakovu (Poljska). Ono proizvodi energetske napitke pod nazivom „Diamant Vogue” i također osigurava njegovu promidžbu i distribuciju. Njegov direktor, osoba FE, također ima domicil u Krakovu.
- 14 Društvo Beverage City & Lifestyle GmbH društvo je osnovano u skladu s njemačkim pravom sa sjedištem u Schorheideu u saveznoj zemlji Brandenburg (Njemačka). Njegov direktor, osoba MJ, ima domicil u Niederkasselu, saveznoj zemlji Sjeverna Rajna-Vestfalija (Njemačka). To je društvo bilo povezano s društvom Beverage City Polska na temelju ugovora o isključivoj distribuciji za Njemačku, na temelju kojega je od njega kupovalo energetske napitke naveden u prethodnoj točki. Unatoč sličnosti njihovih naziva, ta dva društva ne pripadaju istoj grupi.
- 15 Budući da se smatralo žrtvom radnji kojima se povređuju njegovi žigovi, društvo Advance Magazine Publishers podnijelo je protiv tih društava i njihovih direktora pred sudom za žigove Europske unije, nadležnim za saveznu zemlju Sjevernu Rajnu-Vestfaliju, odnosno pred Landgerichtom Düsseldorf (Zemaljski sud u Düsseldorfu), tužbu za prestanak povrede na cijelom području Unije kao i za davanje informacija, financijskih izvještaja i utvrđenje obveze na naknadu štete. Naknadno su ti sporedni zahtjevi ograničeni na radnje u Njemačkoj.
- 16 Landgericht Düsseldorf (Zemaljski sud u Düsseldorfu) prihvatio je tužbu koju je podnijelo društvo Advance Magazine Publishers, pri čemu je svoju međunarodnu nadležnost u pogledu društva Beverage City Polska i osobe FE temeljio na članku 8. točki 1. Uredbe br. 1215/2012. Smatrao je da se u glavnom postupku primjenjuju načela koja je Sud utvrdio u svojoj presudi od 27. rujna 2017., Nintendo (C-24/16 i C-25/16, EU:C:2017:724).
- 17 Društvo Beverage City Polska i osoba FE podnijeli su protiv odluke Landgerichta Düsseldorf (Zemaljski sud u Düsseldorfu) žalbu Oberlandesgerichtu Düsseldorf (Visoki zemaljski sud u Düsseldorfu, Njemačka).
- 18 Oni navode da ne postoji međunarodna nadležnost njemačkih sudova za odlučivanje o tužbi koja je podnesena protiv njih, pri čemu ističu da su poslovali i isporučivali robu svojim klijentima isključivo u Poljskoj. Usto, navode da presuda od 27. rujna 2017., Nintendo (C-24/16 i C-25/16, EU:C:2017:724) nije primjenjiva na njihov slučaj, s obzirom na to da ne postoji relevantna veza između njih, s jedne strane, i društva Beverage City & Lifestyle i osobe MJ, s druge strane.
- 19 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je međunarodna nadležnost njemačkih sudova za odlučivanje o tužbi protiv društva Beverage City Polska i osobe FE uvjetovana time da, u skladu s člankom 8. točkom 1. Uredbe br. 1215/2012, taj tužbeni zahtjev bude tako usko povezan s onim istaknutim protiv osobe MJ – koja je „osnovni tuženik” – da ih je brže za saslušati i o njima odlučiti zajedno, kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje bi nastale u odvojenim postupcima.

- 20 No, u ovom se slučaju, suprotno predmetu u kojem je donesena presuda od 27. rujna 2017., Nintendo (C-24/16 i C-25/16, EU:C:2017:724), odnos isporuke koji postoji između društava Beverage City Polska i Beverage City & Lifestyle ne odnosi na osnovnog tuženika, koji je tužen isključivo u svojem svojstvu zastupnika potonjeg društva. Usto, ta dva društva ne pripadaju istoj grupi društava, i djeluju pod vlastitom odgovornosti te neovisno jedno o drugome.
- 21 Međutim, sud koji je uputio zahtjev pita se je li postojanje ugovora o isključivoj distribuciji između društava Beverage City Polska i Beverage City & Lifestyle dovoljno kako bi se udovoljilo uvjetu predviđenom u članku 8. točki 1. Uredbe br. 1215/2012, uz pojašnjenje da se glavni postupak odnosi na iste žigove i iste proizvode.
- 22 U tim je okolnostima Oberlandesgericht Düsseldorf (Visoki zemaljski sud u Düsseldorfu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Postoji li između tužbi ‚toliko bliska veza‘ da se one smatraju povezanim na način da postoji interes da se postupci odvijaju zajedno i da bude donesena jedna sudska odluka kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka, u smislu članka 8. točke 1. Uredbe 1215/2012, ako se u slučaju tužbe podnesene povodom povrede žiga Europske unije povezanost sastoji u tome da je tuženik sa sjedištem u jednoj državi članici (u ovom predmetu: [Republika] Poljska) proizvodima kojima se povređuje žig Europske unije opskrbljivao tuženika sa sjedištem u drugoj državi članici (u ovom predmetu: [Savezna Republika] Njemačka), čiji je zakonski zastupnik, koji je također optužen za povredu, osnovni tuženik, ako stranke međusobno povezuje samo čisti odnos opskrbe i, osim toga, nema druge pravne ili činjenične povezanosti?“

O prethodnom pitanju

- 23 Svojim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev nastoji doznati, u biti, može li se članak 8. točka 1. Uredbe br. 1215/2012, tumačiti na način da se više tuženika s domicilom u različitim državama članicama može tužiti pred sudom domicila jednog od njih, kojemu je – u okviru tužbe zbog povrede – tužbene zahtjeve protiv svih tih tuženika podnio nositelj žiga Europske unije, kada se tuženicima stavlja na teret činjenično istovjetna povreda tog žiga koju je počinio svaki od njih, i kada su ti tuženici povezani ugovorom o isključivoj distribuciji.
- 24 Uvodno treba podsjetiti na to da se, sukladno članku 125. stavku 1. Uredbe 2017/1001, tužbe zbog povrede, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, pokreću pred sudovima države članice u kojoj tuženik ima domicil ili, ako nema domicil ni u jednoj državi članici, u državi članici u kojoj ima poslovni nastan, i to „[p]odložno odredbama [te] Uredbe kao i odredbama Uredbe [br. 1215/2012] koje se primjenjuju na temelju članka 122.“ prvonavedene uredbe.
- 25 Članak 122. Uredbe 2017/1001 u stavku 1. precizira da „[a]ko ovom Uredbom nije drukčije određeno, pravila Unije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, primjenjuje se na postupke koji se odnose na žigove [Europske unije] i prijave žiga [Europske unije], kao i na postupke koji se odnose na istodobne i uzastopne tužbe na temelju žigova [Europske unije] i nacionalnih žigova“. Usto, članak 122. u stavku 2. utvrđuje popis odredaba Uredbe br. 1215/2012 koje se ne primjenjuju ili koje se primjenjuju samo pod određenim uvjetima na postupke koji proizlaze, među ostalim, iz tužbi zbog povrede.
- 26 Stoga se članak 8. stavak 1. Uredbe br. 1215/2012 – budući da se ne nalazi među tim odredbama – primjenjuje na tužbe zbog povrede žigova Europske unije.

- 27 Posebice, tom se odredbom određuje da osoba koja ima domicil u državi članici, može također biti tužena ako je ona jedan od više tuženika, pred sudom mjesta u kojemu jedan od njih ima domicil, ako su tužbeni zahtjevi međusobno tako usko povezani da ih je brže za saslušati i o njima odlučiti zajedno, kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje bi nastale u odvojenim postupcima.
- 28 Da bi se odluke mogle smatrati proturječnima, nije dovoljno postojanje razlike u ishodu sporova, već je potrebno da ta razlika nastane u okviru iste činjenične i pravne situacije (vidjeti, po analogiji, presudu od 27. rujna 2017., Nintendo, C-24/16 i C-25/16, EU:C:2017:724, t. 45. i navedenu sudsku praksu).
- 29 Što se tiče, kao prvo, uvjeta koji se odnosi na postojanje iste pravne situacije, Sud je presudio, u predmetu u kojem se radilo o navodnoj povredi prava koja dodjeljuje dizajn Zajednice, da je taj uvjet ispunjen u slučaju da tužitelj želi zaštititi isključivo pravo korištenja takvih dizajna Zajednice, utvrđeno pravom Unije, i koje proizvodi iste učinke na cijelom području Unije, pri čemu različitost pravnih osnova tužbi koje se odnose na tu zaštitu u nacionalnom pravu nema utjecaja na ocjenu rizika od kontradiktornih odluka (vidjeti, po analogiji, presudu od 27. rujna 2017., Nintendo, C-24/16 i C-25/16, EU:C:2017:724, t. 46. do 49. i navedenu sudsku praksu).
- 30 U pogledu žiga Europske unije treba podsjetiti na to, s jedne strane, da se – na temelju članka 9. Uredbe 2017/1001 – njegovom registracijom nositelju žiga dodjeljuje isključivo pravo, i da, s druge strane, u skladu s člankom 1. stavkom 2. te uredbe, žig Europske unije ima jednak učinak u cijeloj Uniji. Stoga iz isključivog prava dodijeljenog nositelju žiga Europske unije proizlazi da on može svakoj trećoj osobi zabraniti njegovo korištenje bez svoje suglasnosti te ga može zaštititi tužbom zbog povrede.
- 31 U ovom predmetu iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da se tužbom zbog povrede koju je podnijelo društvo Advance Magazine Publishers želi zaštititi isključivo pravo koje to društvo ima na žigovima Europske unije, tako da se čini da je uvjet koji se odnosi na postojanje iste pravne situacije ispunjen, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
- 32 Kada je, kao drugo, riječ o uvjetu koji se odnosi na postojanje iste činjenične situacije, iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da društva Beverage City & Lifestyle i Beverage City Polska ne pripadaju istoj grupi, bez obzira na sličnost njihovih naziva i na ugovor o isključivoj distribuciji koji su potpisala. Usto, sud koji je uputio zahtjev ističe nepostojanje odnosa između, s jedne strane, društva Beverage City Polska i osobe FE, i s druge strane, „osnovnog tuženika”, to jest direktora društva Beverage City & Lifestyle, koji ima domicil u Njemačkoj, čak i ako je taj direktor također tužen i kao počinitelj povrede.
- 33 Stoga sud koji je uputio zahtjev želi, u biti, saznati, je li – u tim okolnostima – postojanje ugovora o isključivoj distribuciji dovoljan element da bi se utvrdilo postojanje iste činjenične situacije za potrebe primjene članka 8. točke 1. Uredbe br. 1215/2012.
- 34 U tom pogledu, cilj odredbe o nadležnosti iz članka 8. točke 1. Uredbe br. 1215/2012 jest – u skladu s uvodnim izjavama 16. i 21. te uredbe – osigurati pravnu sigurnost, smanjiti mogućnost sličnih postupaka i time osigurati da se ne donose proturječne odluke, što bi bilo moguće u slučaju da se o predmetima odlučuje odvojeno (vidjeti, po analogiji, presudu od 12. srpnja 2012., Solvay, C-616/10, EU:C:2012:445, t. 19.).

- 35 Ovo posebno pravilo o nadležnosti, budući da se njime odstupa od načela nadležnosti suda prema domicilu tuženika navedenog u članku 4. Uredbe br. 1215/2012, treba usko tumačiti, ne dopuštajući tumačenje koje ide izvan slučajeva što ih ta uredba izrijekom predviđa (vidjeti, u tom smislu, presudu od 12. srpnja 2012., Solvay, C-616/10, EU:C:2012:445, t. 21.).
- 36 U tom pogledu, Sud je presudio da, radi ocjene postojanja povezanosti među različitim zahtjevima koji su izneseni pred njega, nacionalni sud mora osobito uzeti u obzir okolnost da su većem broju društava sa sjedištem u različitim državama članicama stavljene na teret, svakom zasebno, iste povređujuće radnje u odnosu na iste proizvode (vidjeti, u tom smislu, presudu od 12. srpnja 2012., Solvay, C-616/10, EU:C:2012:445, t. 29.).
- 37 Kao što je to u osnovi istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 48. i 60. do 65. svojeg mišljenja, postojanje povezanosti među zahtjevima ponajprije ovisi o odnosu koji postoji među svim počinjenim radnjama povrede, a ne o organizacijskim ili kapitalnim vezama između predmetnih društava. Također, kako bi se utvrdilo postojanje iste činjenične situacije, valjalo bi obratiti posebnu pozornost i na narav ugovornih odnosa koji postoje između klijenta i dobavljača.
- 38 U ovom slučaju, sud koji je uputio zahtjev ističe da je društvo Beverage City & Lifestyle povezano s društvom Beverage City Polska putem ugovora o isključivoj distribuciji energetskog napitka „Diamant Vogue” u Njemačkoj. Takav isključivi ugovorni odnos između tih dvaju društava može učiniti predvidljivijom mogućnost da se radnje povrede koje se ističu u odnosu na njih smatraju obuhvaćenima istom činjeničnom situacijom, čime se može opravdati nadležnost istog suda da odlučuje o zahtjevima usmjerenima protiv svih subjekata koji su počinili te radnje.
- 39 Usto, kako iz sadržaja spisa kojim raspolaže Sud tako i iz odgovora stranaka u glavnom postupku na pitanja postavljena na raspravi proizlazi da se može smatrati da se uska međusobna suradnja društava očituje također i u iskorištavanju dviju internetskih stranica, čije domene pripadaju samo jednom od sutuženika i na kojima se proizvodi o kojima je riječ u glavnom postupku prodaju preusmjeravanjem među tim stranicama.
- 40 Takva okolnost može učvrstiti postojanje pretpostavke postojanja povezanosti između zahtjeva društva Advance Magazine Publishers u vezi s povredom, ali također i otkriti predvidljivi karakter obveze odgovaranja na navode o povređujućim radnjama koje imaju isti izvor.
- 41 Posljedično, utvrđenje nacionalnog suda da su tužbe koje su mu podnesene usmjerene protiv različitih subjekata od kojih je svaki doprinio istoj povredi žiga Europske unije u okviru lanca povređujućih radnji može opravdati mogućnost da je uvjet koji se odnosi na postojanje iste činjenične situacije ispunjen u pogledu njegove nadležnosti za odlučivanje o zahtjevima podnesenima protiv različitih sutuženika zbog istih radnji povrede u pogledu istog žiga Europske unije, na temelju članka 8. točke 1. Uredbe br. 1215/2012.
- 42 Stoga će sud koji je uputio zahtjev biti dužan ocijeniti postojanje iste pravne i činjenične situacije, vodeći računa o svim relevantnim elementima predmeta koji se pred njim vodi, u vezi sa zahtjevima usmjerenima protiv različitih tuženika.
- 43 No, ipak se pravilo utvrđeno u članku 8. točki 1. Uredbe br. 1215/2012 ne može tumačiti na način da se njime tužitelju može dopustiti da podnese tužbu protiv više tuženika samo u cilju da jednomu od njih uskrati nadležnost suda države članice u kojoj ima domicil i time zlouporabi

pravilo o nadležnosti iz te odredbe na način da stvori ili na umjetan način održava uvjete za primjenu navedene odredbe (vidjeti, u tom smislu, presudu od 21. svibnja 2015., CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, t. 27. do 29. i navedenu sudsku praksu).

- 44 Međutim, pretpostavka da je tužitelj podnio jednu tužbu protiv više tuženika s jedinim ciljem da jednomu od njih uskrati nadležnost suda države u kojoj ima domicil, jest – kao što je Sud već presudio – isključena kada postoji uska veza između zahtjeva podnesenih protiv svakog od tuženika, prilikom njihova podnošenja, to jest kada postoji interes da ih se sasluša i o njima odluči zajedno, kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje bi nastale u odvojenim postupcima (vidjeti, u tom smislu, presudu od 11. listopada 2007., Freeport, C-98/06, EU:C:2007:595, t. 52. do 54.).
- 45 Stoga sud pred kojim je postupak pokrenut jest dužan uvjeriti se da zahtjevi usmjereni protiv jedinog od sutuženika čiji domicil opravdava njegovu nadležnost nemaju za predmet umjetno ispunjavanje uvjeta za primjenu članka 8. točke 1. Uredbe br. 1215/2012.
- 46 Imajući u vidu prethodna razmatranja, na prethodno pitanje treba odgovoriti tako da se članak 8. točku 1. Uredbe br. 1215/2012, treba tumačiti na način da se više tuženika s domicilom u različitim državama članicama može tužiti pred sudom domicila jednog od njih, kojemu je – u okviru tužbe zbog povrede – tužbene zahtjeve protiv svih tih tuženika podnio nositelj žiga Europske unije, kada se tuženicima stavlja na teret činjenično istovjetna povreda tog žiga koju je počinio svaki od njih, u slučaju kada su ti tuženici povezani ugovorom o isključivoj distribuciji.

Troškovi

- 47 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (peto vijeće) odlučuje:

Članak 8. točku 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima,

treba tumačiti na način da se:

više tuženika s domicilom u različitim državama članicama može tužiti pred sudom domicila jednog od njih, kojemu je – u okviru tužbe zbog povrede – tužbene zahtjeve protiv svih tih tuženika podnio nositelj žiga Europske unije, kada se tuženicima stavlja na teret činjenično istovjetna povreda tog žiga koju je počinio svaki od njih, u slučaju kada su ti tuženici povezani ugovorom o isključivoj distribuciji.

Potpisi